

PAŃSTWOWA WYŻSZA SZKOŁA ZAWODOWA W NOWYM SĄCZU

KARTA PRZEDMIOTU

obowiązuje studentów rozpoczynających studia w roku akademickim 2014/2015

Instytut Kultury Fizycznej

Kierunek studiów: Wychowanie fizyczne

Profil: Ogólnoakademicki

Forma studiów: Stacjonarne

Kod kierunku: 16.1

Stopień studiów: I

Specjalności: wychowanie fizyczne z gimnastyką korekcyjną i specjalizacją instruktorską
wychowanie fizyczne z odnową biologiczną i gimnastyką korekcyjną
wychowanie fizyczne z odnową biologiczną i specjalizacją instruktorską

1 PRZEDMIOT

NAZWA PRZEDMIOTU	Psychologia z elem. psychologii sportu
KOD PRZEDMIOTU	IKF 16.1 AIS A6 14/15
KATEGORIA PRZEDMIOTU	Przedmioty podstawowe
LICZBA PUNKTÓW ECTS	8
SEMESTRY	1 2

2 RODZAJ ZAJĘĆ, LICZBA GODZIN W PLANIE STUDIÓW

SEMESTR	WYKŁAD	ĆWICZENIA AUDYTORYJNE	ĆWICZENIA LABORATORYJNE/ SEMINARIUM	ĆWICZENIA KLINICZNE/ PRAKTYKI	ĆWICZENIA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO/ LEKTORAT
1	30	30			
2	15	30			

3 CELE PRZEDMIOTU

- Cel 1** Opanowanie podstawowej wiedzy i terminologii z zakresu z psychologii ogólnej i społecznej w aspekcie działalności pedagogicznej (procesu kształcenia i wychowania) oraz działalności sportowej.
- Cel 2** Przyswojenie podstawowej wiedzy i aparatu pojęciowego z zakresu rozwoju psychicznego człowieka, poszerzonej w odniesieniu do wieku poniemowlęcego, średniego i późnego dzieciństwa oraz wczesnej adolescencji.
- Cel 3** Opanowanie podstawowej wiedzy na temat specyfiki funkcjonowania dzieci w wieku przedszkolnym oraz uczniów I i II etapu edukacyjnego w kontekście prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych oraz specjalnych potrzeb edukacyjnych.
- Cel 4** Zapoznanie się z podstawowymi zagadnieniami z zakresu komunikowania interpersonalnego i społecznego, w tym w działalności pedagogicznej (dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej) oraz ich prawidłowościami i zakłóceniami.
- Cel 5** Wykorzystywanie wiedzy zakresu psychologii do analizowania i interpretowania określonego rodzaju sytuacji i zdarzeń pedagogicznych a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji. Identyfikowanie błędów i zaniedbań w praktyce.
- Cel 6** Posługiwanie się wiedzą teoretyczną z zakresu psychologii w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych na poszczególnych etapach edukacyjnych. Identyfikowanie błędów i zaniedbań w praktyce.
- Cel 7** Uświadomienie konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych) w stosunku do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.
- Cel 8** Okazywanie szacunku wobec wychowanka i troski o jego dobro. Uświadomienie istnienia etycznego wymiaru diagnozowania uczniów. Ujawnianie we wszelkich relacjach z wychowankiem (zwłaszcza podczas dokonywania oceny i formułowania opinii na jego temat) wrażliwości etycznej, empatii, otwartości, refleksyjności, postawy prospołecznej i odpowiedzialności. Uświadomienie granic swoich możliwości i kompetencji.

4 WYMAGANIA WSTĘPNE W ZAKRESIE WIEDZY, UMIEJĘTNOŚCI I INNYCH KOMPETENCJI

- a Brak wymagań wstępnych.

5 EFEKTY KSZTAŁCENIA

- EK1** Wiedza: Student prezentuje główne założenia wybranych koncepcji psychologicznych, definiuje i opisuje podstawowe procesy psychiczne i zjawiska społeczne w aspekcie działalności pedagogicznej (procesu kształcenia i wychowania) oraz działalności sportowej.
- EK2** Wiedza: Student dokonuje charakterystyki rozwoju psychicznego człowieka ze szczególnym uwzględnieniem wieku poniemowlęcego, średniego i późnego dzieciństwa oraz wczesnej adolescencji.
- EK3** Wiedza: Student opisuje i wyjaśnia na czym polega specyfika funkcjonowania dzieci w wieku przedszkolnym oraz uczniów I i II etapu edukacyjnego w kontekście prawidłowości i nieprawidłowości rozwojowych oraz specjalnych potrzeb edukacyjnych.
- EK4** Wiedza: Student charakteryzuje proces komunikowania interpersonalnego i społecznego, w tym w działalności pedagogicznej (dydaktycznej, wychowawczej i opiekuńczej), opisuje jego prawidłowości i zakłócenia.
- EK5** Umiejętności: Student wykorzystuje wiedzę zakresu psychologii do analizowania i interpretowania określonego rodzaju sytuacji i zdarzeń pedagogicznych a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji. Identyfikuje błędy i zaniedbania w praktyce.
- EK6** Umiejętności: Student posługuje się wiedzą teoretyczną z zakresu psychologii w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych oraz dobierania strategii realizowania działań praktycznych na poszczególnych etapach edukacyjnych. Identyfikuje błędy i zaniedbania w praktyce.

EK7 Kompetencje społeczne: Student ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych) w stosunku do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

EK8 Kompetencje społeczne: Student okazuje szacunek wobec wychowanka i troskę o jego dobro, jest świadomy istnienia etycznego wymiaru diagnozowania uczniów. Będąc z nim w relacjach, dokonując oceny i formułując opinie na jego temat, ujawnia wrażliwość etyczną, empatię, otwartość, refleksyjność, postawy prospołeczne i odpowiedzialność. Nie przekracza granic swoich możliwości i kompetencji.

6 TREŚCI PROGRAMOWE

WYKŁAD

LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W1	Organizacja zajęć. Wymagania dotyczące zaliczenia przedmiotu. Psychologia jako nauka. Koncepcje psychologiczne. Struktura osobowości. Rozwój i kształtowanie osobowości. Testy psychologiczne do badania osobowości. Psychologiczne koncepcje człowieka a interpretacja zachowań ucznia i sytuacji w szkole, interpretacja zachowań w sporcie. Psychoanaliza. Zaburzenia emocjonalne. Lęki i fobie. Zaburzenia osobowości. Behawioryzm. Psychologia humanistyczna. Koncepcje poznawcze.	10
W2	Uczenie się jako proces poznawczy. Czynniki warunkujące zapamiętywanie i uczenie się. Kontekst psychologiczny projektowania procesów edukacyjnych i aktywności sportowej.	4
W3	Emocje i motywacja w procesach regulacji zachowania. Stres i radzenie sobie z nim. Emocje, motywacja, stres w szkole i w sporcie.	2
W4	Psychologia różnic indywidualnych: inteligencja, zdolności i uzdolnienia, temperament, zainteresowania i zamiłowania, styl działania i styl poznawczy. Poznanie i spostrzeganie społeczne. Postawy. Stereotypy i uprzedzenia. Zachowania społeczne i ich uwarunkowania. Kontekst psychologiczny projektowania procesów edukacyjnych i aktywności sportowej.	4
W5	Rozwój fizyczny i psychiczny (poznawczy, emocjonalny, społeczny). Podstawowe pojęcia. Modele rozwoju. Biologiczne i społeczne czynniki rozwoju. Rozwój a wychowanie. Fazy rozwoju. Rozwój wybranych funkcji psychicznych.	2
W6	Zabawa jako podstawowa forma aktywności dziecka. Typy zabaw. Rozwój zabawy. Rola osób dorosłych w aktywności zabawowej dziecka.	2
W7	Sylwetka rozwojowa dziecka w wieku poniemowlęcym, przedszkolnym i wczesnym wieku szkolnym (I etap edukacyjny - klasy I-III szkoły podstawowej). Rozwój fizyczny i motoryczny, samodzielność i niesamodzielność dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Rozwój procesów poznawczych (spostrzeganie, uwaga, pamięć, myślenie, mowa,) rozwój społeczno-emocjonalny i moralny. Adaptacja dziecka w przedszkolu i w szkole. Przygotowanie dziecka do nauki w szkole. Uspołecznienie dziecka, dziecko w grupie rówieśniczej. Pozycja społeczna dziecka w grupie. Koleżeństwo i przyjaźń. Konflikty między dziećmi.	6
W8	Sylwetka rozwojowa dziecka w późnym wieku szkolnym (II etap edukacyjny - klasy IV - VI szkoły podstawowej) oraz w okresie wczesnej adolescencji. Rozwój fizyczny i motoryczny. Zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania. Rozwój procesów poznawczych (spostrzeganie, uwaga, pamięć, myślenie, mowa). Rozwój społeczno-moralny. Kontakty rówieśnicze. Koleżeństwo, przyjaźń i konflikty z rówieśnikami. Pozycja społeczna dziecka w grupie. Zagrożenia dzieci i młodzieży: agresja, przemoc, uzależnienia, grupy nieformalne.	2
W9	Pojęcie normy i patologii. Biologiczne przyczyny zaburzeń rozwoju dziecka.	1
W10	Zaburzenia rozwojowe. Globalne zaburzenia rozwoju psychoruchowego dziecka. Upośledzenie umysłowe i inteligencja niższa niż przeciętna. Niepełnosprawność fizyczna i intelektualna oraz jej konsekwencje psychologiczne.	2

WYKŁAD

LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
W11	Fragmentaryczne deficyty rozwojowe a trudności i niepowodzenia w nauce. Zaburzenia percepcji wzrokowej i słuchowej. Parcjalne deficyty rozwojowe funkcji ruchowych a trudności szkolne. Lateralizacja, kształtowanie się stronności ciała, modele lateralizacji. Zaburzenia procesu lateralizacji. Dysleksja, dysgrafia, dysortografia.	5
W12	Dziecko nadpobudliwe i nieśmiałe w klasie szkolnej. Fobia szkolna. Zaburzenia odżywiania. Oddziaływania psychokorekcyjne nauczyciela.	2
W13	Dziecko przejawiające zachowania agresywne. Agresja w szkole i sposoby jej przeciwdziałania. Agresja elektroniczna - cyberprzemoc.	2
W14	Uzależnienia (w tym od środków psychoaktywnych i od komputera). Programy profilaktyczne w szkole.	1
	RAZEM	45

ĆWICZENIA AUDYTORYJNE

LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
A1	Procesy poznawcze; odbiór i przetwarzanie informacji. Aparatura i testy psychologiczne do badania procesów poznawczych. Kontekst psychologiczny projektowania procesów edukacyjnych. Spostrzeganie.	2
A2	Uwaga.	2
A3	Pamięć.	6
A4	Myślenie i rozumowanie.	2
A5	Uczenie się.	2
A6	Język i mowa.	2
A7	Procesy komunikowania się. Komunikacja werbalna i niewerbalna. Porozumiewanie się ludzi w instytucjach. Komunikacja w klasie szkolnej.	6
A8	Kolokwium.	2
A9	Diagnoza rozwoju poznawczego i emocjonalnego dziecka na podstawie jego wytworów - rysunku dziecięcego.	2
A10	Teoria rozwoju J. Piageta. Diagnoza rozwoju intelektualnego i moralnego dziecka.	2
A11	Podsumowanie zajęć I semestru. Zaliczenie.	2
A12	Obowiązek szkolny. Dojrzałość szkolna. Pojęcie, składniki, diagnozowanie. Kontrowersje.	2
A13	Adolescencja. Obraz samego siebie i kształtowanie tożsamości. Poszerzanie autonomii i samodzielności. Rozwój emocjonalny. Zaburzenia nastroju. Bunt okresu dorastania i jego funkcje. Konflikty z rodzicami i wychowawcami. Rola osób znaczących i autorytetów. Zmiana autorytetów, kryzys autorytetu rodzica i nauczyciela. Znaczenie grupy rówieśniczej. Formy aktywności: nauka, czas wolny, rozwój zainteresowań.	2
A14	Kolokwium.	2
A15	Społeczne przyczyny zaburzeń rozwoju dziecka. Rola rodziców w rozwoju osobowym ucznia. Zaburzenia osobowości.	2
A16	Uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Uczeń szczególnie uzdolniony. Inny i obcy. Trudności i niepowodzenia szkolne. Problemy zdrowotne ucznia i ich wpływ na jego sytuację szkolną. Zaburzenia w procesie rozwoju językowego. Dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u dzieci a ich funkcjonowanie w grupie rówieśniczej.	4
A17	Metoda W. Sherborne jako jedna z metod stymulacji rozwoju psychoruchowego i terapii dziecka upośledzonego umysłowo i z zaburzeniami zachowania. Możliwości działań nauczyciela wychowania fizycznego w zakresie profilaktyki i terapii zaburzeń rozwoju.	2

ĆWICZENIA AUDYTORYJNE

LP	TEMATYKA ZAJĘĆ OPIS SZCZEGÓŁOWY BLOKÓW TEMATYCZNYCH	LICZBA GODZIN
A18	Komunikacja interpersonalna. Bariery komunikacji. Aktywne słuchanie. Język akceptacji. Empatia. Zachowania asertywne, agresywne i uległe. Rozwiązywanie konfliktów. Nauczyciel w procesie komunikacji; autoprezentacja, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie. Porozumiewanie się emocjonalne w klasie. Style komunikowania się uczniów i nauczyciela. Bariery komunikacyjne w klasie. Porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych.	10
A19	Klasa szkolna i zespół sportowy jako grupa społeczna. Reguły współdziałania.	2
A20	Poznanie i spostrzeganie społeczne. Postawy. Konformizm. Zachowania społeczne i ich uwarunkowania.	2
A21	Podsumowanie zajęć II semestru. Zaliczenie.	2
	RAZEM	60

7 METODY DYDAKTYCZNE

M1 Wykład

M2 Prezentacja multimedialna

M3 Film edukacyjny

M4 Miniwykład

M5 Dyskusja

M6 Praca w grupach

M7 Mapa myślowa, sesja plakatowa

M8 Uczenie się przez przeżywanie. Udział w eksperymencie psychologicznym

M9 Uczenie się przez przeżywanie. Inscenizacja, symulacja

M10 Metoda zajęć praktycznych. Badanie psychologiczne dziecka, studium przypadku

8 OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA

FORMA AKTYWNOŚCI	ŚREDNIA LICZBA GODZIN NA ZREALIZOWANIE AKTYWNOŚCI
Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim, w tym:	
Godziny wynikające z planu studiów	105
Konsultacje przedmiotowe	4
Egzaminy i zaliczenia w sesji	1
Godziny bez udziału nauczyciela akademickiego wynikające z nakładu pracy studenta, w tym:	
Przygotowanie się do zajęć, w tym studiowanie zalecanej literatury	40
Opracowanie wyników	0
Przygotowanie raportu, projektu, prezentacji, dyskusji	25
Przygotowanie do kolokwium i egzaminu	25
SUMARYCZNA LICZBA GODZIN DLA PRZEDMIOTU WYNIKAJĄCA Z CAŁEGO NAKŁADU PRACY STUDENTA	200
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	8

9 SPOSOBY OCENY

OCENA FORMUJĄCA

F1 Aktywność na zajęciach

F2 Kolokwium

F3 Projekt zespołowy

F4 Egzamin

OCENA AKTYWNOŚCI BEZ UDZIAŁU NAUCZYCIELA AKADEMICKIEGO

1 Efekty zajęć bez udziału nauczyciela akademickiego weryfikowane są w taki sam sposób jak z bezpośrednim udziałem nauczyciela.

KRYTERIA OCENY

EFEKT KSZTAŁCENIA 1		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 1
NA OCENĘ 3	Student wykazuje słabą orientację w zagadnieniach psychologii ogólnej i społecznej wyznaczonych programem przedmiotu. W sposób ogólnikowy (spływając zagadnienie) prezentuje główne założenia wybranych koncepcji psychologicznych oraz opisuje podstawowe procesy psychiczne i zjawiska społeczne. W niewielkim stopniu odnosi je do działalności edukacyjnej i sportowej. Dysponuje małym zasobem pojęć i terminów psychologicznych. Nie umie dokonać hierarchizacji materiału. Treści są nieuporządkowane.	wykład, ćwiczenia audytoryjne	F1 Ocena za aktywność na zajęciach. F2 Ocena z kolokwium. F4 Ocena z egzaminu.
NA OCENĘ 4	Student prezentuje dobrą znajomość pojęć i terminów psychologicznych. Przedstawia główne założenia wybranych koncepcji psychologicznych. Poprawnie charakteryzuje i analizuje przebieg podstawowych procesów psychicznych oraz zjawisk społecznych. Podaje przykłady praktycznego zastosowania wiedzy psychologicznej w sytuacjach typowych. Logicznie, spójnie, ale odtwórczo przedstawia zagadnienia. Zdarzają się drobne uchybienia i nieścisłości. Wypowiedź jest poprawna, ale nie wyczerpująca.		

NA OCENĘ 5	Student swobodnie posługuje się terminologią psychologiczną. Wyczerpująco prezentuje zagadnienia psychologii ogólnej i społecznej, ujęte w programie przedmiotu, ujmując je całościowo. Potrafi analizować i łączyć wiedzę z różnych kręgów tematycznych. Z refleksją odnosi się do wiedzy psychologicznej wskazując na jej przydatność w praktyce pedagogicznej i w działalności sportowej. Podaje przykłady rozwiązań w nietypowych sytuacjach. Uzasadnia i argumentuje swoje stanowisko.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 2		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 2
NA OCENĘ 3	Student prezentuje słabą znajomość zagadnień z zakresu psychologii rozwojowej wynikających z programu przedmiotu. Dokonuje charakterystyki okresów rozwojowych i prawidłowości rozwojowych w sposób powierzchowny lub nadmiernie koncentruje się na szczegółach. Brak jest spójności prezentowanych treści. Ma mały zasób słownictwa, myli niektóre terminy psychologiczne. Nie zawsze właściwie dobiera przykłady opisujące zjawisko.	wykład, ćwiczenia audytoryjne	F1 Ocena za aktywność na zajęciach. F2 Ocena z kolokwium. F4 Ocena z egzaminu.
NA OCENĘ 4	Student wykazuje dobrą orientację w zagadnieniach psychologii rozwojowej ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowości rozwojowych wieku niemowlęcego, średniego i późnego dzieciństwa oraz wczesnej adolescencji. Poprawnie pod względem merytorycznym i w sposób logiczny dokonuje charakterystyki okresów rozwojowych, używając pojęć i terminów psychologicznych. Wskazuje różnice w rozwoju poszczególnych procesów psychicznych w kolejnych fazach życia. Dobiera trafne przykłady zastosowanie wiedzy naukowej w praktyce pedagogicznej. Wypowiedź jednak nie zawsze jest płynna i pełna. Zdarzają się też drobne błędy i uchybienia merytoryczne.		

NA OCENĘ 5	Student płynnie, w sposób pełny przedstawia zagadnienia psychologii rozwojowej ujęte w treściach programowych przedmiotu. Bezbłędnie posługuje się słownictwem psychologicznym. Swobodnie dokonuje charakterystyki okresów rozwojowych. Prezentuje je w ujęciu analityczno-syntetycznym. Odnosi wiedzę teoretyczną do sytuacji praktycznych w sposób twórczy. Potrafi argumentować i bronić swojego stanowiska, odwołując się do literatury i wyników badań naukowych.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 3		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 3
NA OCENĘ 3	Student w sposób powierzchowny opisuje i niedokładnie wyjaśnia na czym polega specyfika funkcjonowania dzieci z zaburzeniami rozwojowymi i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Zdarza się, że popełnia błędy używając fachowego nazewnictwa. Ma słabe rozeznanie w prawidłowościach i nieprawidłowościach rozwojowych. Często określa je z pomocą nauczyciela. Nie zawsze podaje odpowiednie przykłady obrazujące zjawisko.	wykład, ćwiczenia audytoryjne	F1 Ocena za aktywność na zajęciach. F4 Ocena z egzaminu.
NA OCENĘ 4	Student ma dobre rozeznanie w prawidłowościach i nieprawidłowościach rozwojowych dzieci w różnych okresach życia. Potrafi je opisać stosując odpowiednią terminologię psychologiczną. Określa i wyjaśnia na czym polega specyfika funkcjonowania uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Odnosi zagadnienia do realiów szkoły. Popełnia drobne błędy. Wypowiedź jest ustrukturalizowana, poprawna, ale student nie potrafi łączyć zagadnień tematycznych. Brakuje swobody w operowaniu materiałem.		
NA OCENĘ 5	Student wyczerpująco i bezbłędnie potrafi opisać i wyjaśnić na czym polega specyfika funkcjonowania dzieci z zaburzeniami rozwojowymi i uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Potrafi swobodnie łączyć treści i rozwijać zagadnienia tematyczne. Wskazuje praktyczne możliwości zastosowania wiedzy psychologicznej w pracy pedagogicznej. Dogłębnie przeprowadzonej analizie przyczyn i skutków zaburzeń rozwojowych towarzyszy refleksja pedagogiczna.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 4		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 4

NA OCENĘ 3	Student pobieżnie charakteryzuje proces komunikowania interpersonalnego i w małym stopniu odnosi do działalności pedagogicznej. W sposób uproszczony opisuje jego niektóre prawidłowości i zakłócenia. Potrzebuje ukierunkowania nauczyciela. Stosuje w miarę poprawną terminologię psychologiczną.	wykład, ćwiczenia audytoryjne	F1 Ocena za aktywność na zajęciach. F4 Ocena z egzaminu.
NA OCENĘ 4	Student poprawnie charakteryzuje strukturę i przebieg procesu komunikacji interpersonalnej zwracając uwagę na jej istotne elementy. Prawidłowo opisuje prawidłowości i zaburzenia procesu komunikacji, ilustruje przykładami. Używa terminów psychologicznych. Wypowiedź jest samodzielna, logicznie spójna, ale nie do końca wyczerpująca. Występują małe błędy i nieścisłości.		
NA OCENĘ 5	Student w sposób rozbudowany i logiczny przedstawia strukturę i przebieg procesu komunikacji interpersonalnej. Opis poprzedza dogłębną analizą jego prawidłowości i zaburzeń. Przewiduje następstwa i dokonuje oceny aktów komunikacyjnych. Posiada bogaty zasób fachowego słownictwa. Odnosi wiedzę teoretyczną do sytuacji praktycznych w sposób twórczy.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 5		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 5
NA OCENĘ 3	Student w ograniczonym zakresie i często z pomocą nauczyciela wykorzystuje wiedzę zakresu psychologii do analizowania i interpretowania określonego rodzaju sytuacji i zdarzeń pedagogicznych a także motywów i wzorów zachowań uczestników tych sytuacji w warunkach typowych. Popelnia błędy.	wykład, ćwiczenia audytoryjne	F3 Ocena za projekt zespołowy. F4 Ocena z egzaminu.
NA OCENĘ 4	Student właściwie wykorzystuje wiedzę zakresu psychologii do analizowania i interpretowania sytuacji i zdarzeń pedagogicznych, motywów zachowań ich uczestników w warunkach typowych. Występują drobne błędy i nieścisłości.		
NA OCENĘ 5	Student biegle i w sposób twórczy wykorzystuje wiedzę zakresu psychologii do analizowania i interpretowania motywów i wzorów postępowania uczestników sytuacji i zdarzeń pedagogicznych a także określonego rodzaju sytuacji i zdarzeń pedagogicznych. Formułuje własne sądy i opinie. Proponuje rozwiązania.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 6		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 6

NA OCENĘ 3	Student w niewielkim stopniu posługuje się wiedzą psychologiczną w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych odnosząc ją do sytuacji typowych. Z trudem znajduje sposoby realizowania działań praktycznych na poszczególnych etapach edukacyjnych. Popelnia błędy.	wykład, ćwiczenia audytoryjne	F3 Ocena za projekt zespołowy. F4 Ocena z egzaminu.
NA OCENĘ 4	Student prawidłowo posługuje się wiedzą teoretyczną z zakresu psychologii w celu diagnozowania, analizowania i prognozowania sytuacji pedagogicznych w sytuacjach typowych. Właściwie dobiera strategię realizowania działań praktycznych w stosunku do dzieci różnych etapów edukacyjnych. Widoczne są jednak małe niedociągnięcia.		
NA OCENĘ 5	Student swobodnie posługuje się wiedzą teoretyczną z zakresu psychologii dokonując diagnozy, analizy sytuacji dziecka i prognozy pedagogicznej również w sytuacjach problemowych. W sposób twórczy dobiera metody realizowania działań praktycznych na poszczególnych etapach edukacyjnych.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 7		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 7
NA OCENĘ 3	Student ma świadomość konieczności prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych) w stosunku do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Ma przekonanie o pozytywnych konsekwencjach tych działań, uznaje je za wartość.	wykład, ćwiczenia audytoryjne	F3 Ocena za projekt zespołowy. F4 Ocena z egzaminu.
NA OCENĘ 4	Student odczuwa wewnętrzną potrzebę prowadzenia zindywidualizowanych działań pedagogicznych z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Jest przykładem dla innych.		
NA OCENĘ 5	Konieczność prowadzenia zindywidualizowanych działań dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych w stosunku do uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi jest dla studenta zasadą, z którą się identyfikuje. Podejmuje działania na rzecz jej upowszechnienia.		
EFEKT KSZTAŁCENIA 8		MIEJSCE WERYFIKACJI	OPIS WERYFIKACJI EK 8

NA OCENĘ 3	Student okazuje szacunek wobec wychowanka i troskę o jego dobro, jest świadomy istnienia etycznego wymiaru diagnozowania uczniów. Będąc z nim w relacjach, dokonując oceny i formułując opinie na jego temat, ujawnia wrażliwość etyczną, empatię, otwartość, refleksyjność, postawy prospołeczne i odpowiedzialność. Nie przekracza granic swoich możliwości i kompetencji. W przestrzeganiu tych zasad kieruje się motywacją zewnętrzną.	wykład, ćwiczenia audytoryjne	F3 Ocena za projekt zespołowy. F4 Ocena z egzaminu.
NA OCENĘ 4	Okazywanie szacunku wobec wychowanka i troska o jego dobro, świadomość istnienia etycznego wymiaru diagnozowania uczniów, ujawnianie w relacjach z uczniem wrażliwości etycznej, empatii, otwartości, refleksyjności, postawy prospołecznej i odpowiedzialność oraz przestrzeganie granic swoich możliwości i kompetencji jest wynikiem wewnętrznej potrzeby studenta.		
NA OCENĘ 5	Student jest orędownikiem okazywania szacunku wobec wychowanka i troski o jego dobro, etycznego podejścia w diagnozowaniu uczniów, ujawniania w relacjach z nim wrażliwości etycznej, empatii, otwartości, refleksyjności, postawy prospołecznej i odpowiedzialność oraz gorącym zwolennikiem nie podejmowania działań przekraczających swoich możliwości i kompetencji.		

OCENA DO INDEKSU (OCENA PODSUMOWUJĄCA)

Średnia ważona ocen formujących. I semestr - ocena z kolokwium podniesiona o pół stopnia za aktywność na zajęciach). II semestr - 1/ 2 oceny z ćwiczeń (średnia arytmetyczna ocen z kolokwium, projektu zespołowego podniesiona o pół stopnia za aktywność na zajęciach) 1/ 2 oceny z egzaminu.

WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU

- a Obecność na wykładach i ćwiczeniach, aktywność - wykazanie się znajomością lektur, pozytywne wyniki kolokwium, oddanie w terminie projektu zespołowego. Do egzaminu przystępuje student, który uzyskał zaliczenie z ćwiczeń. Zdanie egzaminu jest równoznaczne z zaliczeniem przedmiotu.

10 MACIERZ REALIZACJI PRZEDMIOTU

EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU	ODNIESIENIE DO EFEKTÓW KIERUNKOWYCH	CELE PRZEDMIOTU	TREŚCI PROGRAMOWE	METODY DYDAKTYCZNE
EK1	KN_W04, KN_W20	Cel1	W1, W2, W3, W4, A1, A2, A3, A4, A5, A6, A8, A11, A19, A20, A21	M1, M2, M3, M4, M5, M6, M7, M8, M9
EK2	KN_W04, KN_W20	Cel2	W5, W6, W7, W8, A9, A10, A11, A12, A13, A14, A21	M1, M2, M3, M4, M5, M6, M7, M10
EK3	KN_W20, KN_W08	Cel3	W9, W10, W11, W12, W13, W14, A15, A16, A17, A21	M1, M2, M3, M4, M5, M6, M7
EK4	KN_W04, KN_U04, KN_W20	Cel4	A7, A18	M2, M3, M4, M5, M6, M7, M9
EK5	KN_U07, KN_U08	Cel5	A9, A10	M10
EK6	KN_U07, KN_U08	Cel6	A9, A10	M10
EK7	KN_U08, KN_K05	Cel7	W9, W10, W11, W12, W13, W14, A15, A16, A17, A21	M5
EK8	KN_K02	Cel8	W1, W2, W3, W4, W5, W6, W7, W8, W9, W10, W11, W12, W13, W14, A1, A2, A3, A4, A5, A6, A7, A8, A9, A10, A11, A12, A13, A14, A15, A16, A17, A18, A19, A20, A21	M1, M2, M3, M4, M5, M6, M7, M8, M9, M10

11 WYKAZ LITERATURY

LITERATURA PODSTAWOWA:

- [1] Bogdanowicz M. — *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa, 1991, WSiP.
- [2] Harwas-Napierała B., Trempała J., red. — *Psychologia rozwoju człowieka. Tom 2. Charakterystyka okresów życia człowieka*, Warszawa, 2009, Wydawnictwo Naukowe PWN.
- [3] Jarvis M. — *Psychologia sportu*, Gdańsk, 2003, GWP.
- [4] Mika S. — *Psychologia społeczna dla nauczycieli*, Warszawa, 1998, WA Żak.
- [5] Oszwa U. — *Dziecko z zaburzeniami rozwoju i zachowania w klasie szkolnej*, Kraków, 2007, Oficyna Wydawnicza Impuls.
- [6] Rathus S.A. — *Psychologia współczesna*, Warszawa, 2004, GWP.
- [7] Sztejnberg A. — *Podstawy komunikacji społecznej w edukacji*, Wrocław, 2002, Wydawnictwo Astrum.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- [1] Aronson E. — *Człowiek istota społeczna*, Warszawa, 2009, PWN.
- [2] Dembo M.H. — *Stosowana psychologia wychowawcza*, Warszawa, 1997, WSiP.

- [3] **Forward S.** — *Toksyczni rodzice*, Warszawa, 2006, Agencja Wydawnicza J. Santorski & Co.
- [4] **Gordon T.** — *Wychowanie bez porażek*, Warszawa, 2010, Instytut Wydawniczy PAX.
- [5] **Macender D.** — *Profilaktyka uzależnień w szkole*, Warszawa, 2009, ORE.
- [6] **Strelau J., Doliński D. red.** — *Psychologia akademicka. Podręcznik*, Gdańsk, 2010, GWP.
- [7] **Trempała J., red.** — *Psychologia rozwoju człowieka*, Warszawa, 2011, Wydawnictwo Naukowe PWN

12 INFORMACJE O NAUCZYCIELACH AKADEMICKICH

OSOBA ODPOWIEDZIALNA ZA KARTĘ

doc. dr Ewa Grygiel (kontakt: egrygiel@pwsz-ns.edu.pl)

OSOBY PROWADZĄCE PRZEDMIOT

doc. dr Ewa Grygiel (kontakt: egrygiel@pwsz-ns.edu.pl)

13 ZATWIERDZENIE KARTY PRZEDMIOTU DO REALIZACJI

(miejscowość, data)	(odpowiedzialny za przedmiot)	(kierownik zakładu)	(dyrektor instytutu)
---------------------	-------------------------------	---------------------	----------------------

PRZYJMUJĘ DO REALIZACJI (data i podpisy osób prowadzących przedmiot)

.....